

Sinan Enç

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

18.03.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bir Selamın Yeter

Kimse aramasın
Sormasın beni
Ayda yılda sen ara
Sen sor yeter

Bütün beşer varsın sevmesin beni
Kessinler selamı
Kelamı
Umrumdamı
Bir selamın yeter

Tedavülden henüz kalkmış banknot gibi
Dönüp bakmasınlar yüzüme
Buruşturup atsınlar
Tutuşturup yaksınlar
Ne gam
Sende değerim olsun yeter

Ne kainatın güzelini
Ne cennetin hurisini
Cem olsa cümlesi
Ne fayda
Bir manalı bakışın yeter

Ordulara paşa
Ümmete nebi-haşa-
Canlı cansız elverse
Getirse başa
Hepsi boşa
Bastığın turap olsam yeter

Sinan Enç

Biz Olduk

Hiç dindirmedi hasretin
İçimdeki sızıyı
Avutmadı hiçbir teselli
Ruhumdaki balkıyı
Gönlümde iştıyak
Ömrümde fîrak
Buysa yaşamak
Yaşıyorum bak!
Canandan cüda
Şürurdan ırak
Üç gün dayanmadı
Nikotine ciğer
Anasona mangır
Sensiz atan bu sadır
Bekindi yıllardır
Bilir misin vefasız ...
Anasona ikame
Arpa suyu
Üzüm suyu
Bir nikotinin
Bir de hasretinin
İkamesi nedir be leyli...
Sen ruhumda leyli
Gönlümde leyli
Göçsem cihanda
Öte alemde leyli...
Ebedi sen
Ezeli sen
Zahirde sen
Batında sen
Bir anlasan
Pir anlayacaksın
Ben sen oldum ya...
Sen de ben olacaksın
Ben sen
Sen ben
Biz olduk yani

Sinan Enç

Bu Akşam

Bu akşam saat onsekiz onbeşte
Geçtim kapının önünden sessizce
Yüregim ateşlerede, beynim düşte
Geçtim kapının önünden sessizce

Işık süzülüyordu pencereden
Yaşlar dökülüyordu gözlerimden
İçimi çekiverdim en derinden
Geçtim kapının önünden sessizce

Aşk neler yaptıyormuş insana
Az daha yakın olmak için sana
Daldım karşı markete şuursuzca
Geçtim kapının önünden sessizce

Yurdun önünden baktım pencereye
Bir karartı göründü gözlerime
Hayalmiydi gerçekmiydi söyle ne
Geçtim kapının önünden sessizce

Adımladım yokuşu ağır ağır
Gözlerim körmüş, kulaklarım sağır
Görmem için dürt,duymam için bağır
Geçtim kapının önünden sessizce

Telefonum uzun uzun çalmadı
Kimse öldün mü be diye sormadı
Bu sevdaya bu ayrılık olmadı
Geçtim kapının önünden sessizce

Bu ihanetin beni yaktı yıktı
Fırtınalar koptu,şimşekler çaktı
Geriye koskoca bir enkaz bıraktı
Geçtim kapının önünden sessizce

Sözüm necip özün paksa dön geri
Bu aşktır ne rica ne emirvari
Dönmüyorsan burdan çekip git bari
Geçtim kapının önünden sessizce

Sinan Enç

Çamur

Gafletle heba olmuş yılların,
Galibini bilemem.
Kölesiysen günlük hesapların
Hür yaşadın diyemem.
Börtü böcek,
Çalı çırpı,
Velhasıl canlı cansız mevcudiyet,
Kendince bir mana kattı zamana,
Bir imge düşürdü mekana.
Ya sen...
Sen ki!
Eşrefi mahluksun,
Hem de ne mahluk!
Övülmüşsün Furkan'da;
Balçıktan etin kemiğin,
Necis,
Cıvık...
Bu menşede,
Övgülük neyin var?
Düşün bir daha,
Bin daha düşün hele!
Elması adı taştan,
Nergisi iğreti ottan,
Bülbülü sıradan kuştan,
Balı mütenevvi cüruftan,
Mümtaz kılan;
İdrak et ki !
Şavktır,
İtırdır,
Sadadır,
Çeşnidir...
Hepsini ala kılan;
Duygularındır,
Bakışındır,
İradendir...
Kıymet biçtiklerin var ya...
Habersiz halden.
İşte böyle;
Hilkaatindeki,
Balçığı da ulvi kılan,
Bil ki !
Ruhul rahmandır.
Beşeriyeti;
Hayvanattan,
Bilcümle nebattan,
Yegane kılan,
Takvadır,
Maneviyattır,
Cesarettir,
Aşktır...
Nihayetinde yaşam,
Çetin bir imtihandır.

İte hoşt deyip!
İtleşene puşt demeyen,
Merkebe çuş deyip!
Nefsini tuş etmeyen,
Ruhuna isyankar,
İblise yoldaştır.
şükrü tatmamışsa dilin,
şecdeye değmemişse alnın,
Aslına rücu etmiş bedenin;
Kalpte kibir,
Göçürmüş ruhunu,
şimdi elde sermayen,
Altı üştü bir topak,
Pörsük toprak,
Velhasılıkelam;
Finalde,
Mizanda,
Çamur kalmıştır...

Sinan Enç

Elveda

Ciğerim yanıyor, bağırim daralıyor
Son durağa az kaldı, elveda sevdiğim
Tutmuyor dizlerim, titriyor elim
Son durağa az kaldı, elveda sevdiğim

Aklaştı saçlarım, karardı dişlerim
Tükendi umutlarım, bitti düşlerim
Hep yarın yarın dedim, kaldı işlerim
Son durağa az kaldı, elveda sevdiğim

Güllerde kokun, güneşte cemalin yok
Ardından koşmaya artık mecalim yok
Bu derde bir deva bulacak alim yok
Son durağa az kaldı, elveda sevdiğim

Yok seni sevmekten başka vebalim
Ama sevmekten gayri de yok amelim
Aşk günahsa tövbeye dönmüyor dilim
Son durağa az kaldı elveda sevdiğim

Sinan Enç

Fasılasız Enayilik

Böyle çalımına
Boyun büküşüm
Sanmaki cürmümdendir
Ağılı diline
Vabeste oluşum
Sanmaki efsunlu oluşumdandır
Kabahat enayiliğimdendir!
Gönül bu aka da konar ota da
İki ucu malum değnek ortada
Aşağı tükürsem sakal
Yukarı tükürsem bıyıkça
Aşkın gözü de körse
Mecnun da enayi Kerem de
Dağda cennet çöl de
Serapta güzel gerçekte!
Şeytani özüne
Mask güneç yüzün
Muhannet nazarına
Setirmiş sözün
Vurulmuş gönlüm
Tutulmuş dilim
Enayilik bende
Bende be gülüm!
Bağlanmış basiretim
Fehmetmiyor eşaretin
Sen gez, gül, eğlen
Ben çekeyim hasretin
Ah bendeki bu safdillik
Fasılasız enayilik!

Sinan Enç

Gel Hadi

Perdelerin arkasından gözleme
Kır camları koşa koşa gel hadi!
Yakın yerde öte durup özleme
Yık bentleri koşa koşa gel hadi!

Mecbur musun her oyunu bozmaya
Mecbur musun ağlatı yazmaya
Mecbur musun hep figüran olmaya
Boz bet bahtı koşa koşa gel hadi!

Fırtınalar kopmuyorsa derinden
Duydukça adımı, köpürmen neden
Düşmeden geçmek için bu köprüden
Yol ver hine koşa koşa gel hadi!

Temiz sayfa açmak için yarına
Ermek gerek Şirinlerin sırrına
Varmak için Ferhatların yurduna
At safranı koşa koşa gel hadi!

Kefenin cepleri yakası yoktur
Orada burada reklamı yoktur
Cicisi bicisi modası yoktur
Gör finali koşa koşa gel hadi!

Yel esmeden gün vurmada nül açmaz
Gül açmadan buram buram misk saçmaz
Çalmadığın hiçbir kapı açılmaz
Çal kapımı koşa koşa gel hadi!

Sinenin sesi güzel tonu güzel
Verdiği mesaj güzel konu güzel
Okursan, bu romanın sonu güzel
Düş yollara koşa koşa gel hadi!

Taç giydirsem zülüflerin teline
Kına yaksam ellerinin içine
Ne gam düşsem de ellerin diline
Al bohçanı koşa koşa gel hadi!

Deryasın ya, bu serptiğim tor değil
Muammasın ya, attığım zar değil
Civeleksin ya, yaptığım kur değil
Sor kalbine koşa koşa gel hadi!

Bu kaprislerin zannımca boş değil
Güzel yüze hiçbir maske hoş değil
Her şey ayan beyan açık, loş değil
Kır kinini koşa koşa gel hadi!

Sırlı cam mı gözlerin gök görünür

Sen gülünce kırmızı gül övünür
Şelaleler sohbetine öykünür
Angel gibi koşa koşa gel hadi!

Bakışın yıldırım çarpması gibi
Söyleyişin şimşek düşmesi gibi
Gelişin kıblenin esmesi gibi
Es ansızın koşa koşa gel hadi!

Girme düşlerime uyandır beni
Sevdanın ateşiyle yandır beni
Dilin vahada memba, kandır beni
Sam yeliyle koşa koşa gel hadi!

Baharda hazanı yaşatma bana
Teni tinime döndürme zindana
Sanki çıkar gibi ulu divana
Tut elimi koşa kola gel hadi!

Elini bas Hablullah-ı kurana
Kulağını aç davet-i ezana
Gönlünü ver Habibullah olana
Kıl vaktini koşa koşa gel hadi!

Dağlara sis çökmüş içime hüzün
Tadı tuzu kalmamış telli sözün
Sinek konmuş burnuna o öküzü
Yer göçmeden koşa koşa gel hadi!

Sinan Enç

Gidenin Ardından

Gül teninin kokusunu solumak
Hayal oldu otacım ne diyeyim
Sinenin üstüne başımı koymak
Mazi oldu baş tacım ne diyeyim

Buz tutmuş sana geldiğim tüm yollar
Taş kesmiş bana sarıldığın kollar
Öptüğün bu gözler şimdi kan ağlar
Çavlan oldu gözlerim ne diyeyim

Bir netameli zemheri ayında
Bu ne kutlu hicret Çalap yolunda
Yattığım sadır şimdi hâk bağrında
Firak oldu kısmetim ne diyeyim

Yıllar yılı dolansam diyar diyar
Bilmem bulunur mu senden ehven yâr
Bundan gayrı dağdağa neye yarar
Gidenler dönmez oldu ne diyeyim

Önce iç çekti derinden derinden
Sonra billur boşaldı gözlerinden
Hiç düşmedi Lafzatullah dilinden
Emrihak vaki oldu ne diyeyim

Aramaz can cananı yitirmeden
Anın değerini bilmez bitirmeden
Mum ışıklar saçamaz erimeden
Nedamet rızkım oldu ne diyeyim

Tipide boranda barınak sendin
Temmuzun güneşinde çardak sendin
Darda zorda muhkem sığınak sendin
Zelzele oldu yıktı ne diyeyim

Lokmayı bine bölen kanaatkâr
Yamadan urba biçen zanaatkâr
Bedbahtlara el uzatan halaskâr
Yel oldu tufan vurdu ne diyeyim

Gözlerinde kay topraklarda kokun
Nice saikalarda yoktu korkun
Zalime, namerde gerilmiş okun
Al oldu giriş koptu ne diyeyim

Gönenç olmaz bundan kelli gönlüme
Lüzumu yok sensiz kalan ömrüme
Baş verdi tinimde acul çürüme
Çor oldu em tükendi ne diyeyim

Bazı söyledin duymazdan gelirdim

Bazı ağlardın görmezden gelirdim
Bazı sorardın bilmezden gelirdim
Yılık oldu vicdanım ne diyeyim

Akşamların mehtabı yok şavkı yok
Gündüzlerin güneşi yok aşkı yok
Ardılının ayağı yok başı yok
Viran oldu mabeyin ne diyeyim

Kabusa mı tevil oldu düşlerin
Sarpa mı sardı hayırlı işlerin
Döküldü mü sedef gibi dişlerin
Hiç oldu ümitlerin ne diyeyim

Budak verdiğin her yön kapı duvar
Gölgende mayışmış lapacı davar
Sömürüldün çöktün asırlık çınar
Yalım oldu dağlandın ne diyeyim

İştıyakı anlatmaya söz yetmez
İşığı seyretmeye göz yetmez
Esrarın idrak etmeye töz yetmez
Revan oldu uçmağa ne diyeyim

Sinan Enç

Gönül Gözü

Cefanı başıma yastık
Kallesliğini tenime yorgan yaptım
Umudu ekmeğime katık
Hasreti dilime car yaptım
Gönlümün presbit gözüne
Seni nurul envar yaptım
Tinimin derinliğinde seni
Hümayun yaptım...
Seni eceler ecesi
Başımı taht yaptım
Bağrımı gülistan
Seni gül yaptım...
Aşk çırasını çaktım
Can gözümle baktım
Aldandım cilvene nazına
Kendi kendimi yaktım...
Unutma ey münzevi yar
Bir sana
Bir de Allah'a taptım
Şimdi sildim seni
Attım kalbimden
Yek olan Mabut'a vardım...
Şenim sabiler gibi
Doğmuş gibiyim yeniden
Sıyrıldım tefrikadan
Vahdaniyet sırrına erdim
Firarisiyim yad el dünyanın
Bindim necat gemisine
Baki olan daüssılama vardım...

Sinan Enç

Günahım Var

Henüz bitmedi ki çilem
Günahım var çekiyorum
Biliyorum yoktur çarem
Ektiğimi biçiyorum

Kendimce bir hüküm biçtim
Canımdan canandan geçtim
Hayatı zehrettim içtim
Ölmedim sürünüyorum

Kalbime ismin yazmışım
Altına imza atmış
Beynime resmin çizmişim
Gece gündüz bakıyorum

Düşlerimde buluşuruz
Ordan burdan konuşuruz
Ara sıra bozuşuruz
Hayalinle yaşıyorum

Gafletten uyanıyorum
Kapına dayanıyorum
İşte bak haykırıyorum
Ben seni çok seviyorum

Sinan Enç

Hempa

Her bayramın öngünü
İçime dolar hüznün
Ben aynı yerdeyim
Tenimde nefesin
Kulaklarımda sesin
Yok şimdi
Ceberut hempa
Nerdesin
Her bayramın öngünü
Gurbet olur sılam bana
Sen yoksun ya
Zindan gelir yuvam bana
Anlasana
Her bayramın öngünü
Geliyorsun düşüme
Teklifsiz
Düstursuz
Sisler İçinde
Dalataban
Ağlıyor yüzün
Gülümsüyor gözün
Bir kelime şekerden
Bir kelime zehirden
Bulanık sözün
Hayra mı yorayım
Şerre mi
Afallıyorum
Aynı nehirde iki kez yıkanamazsın
Demiş ya
Halt etmiş Herakleitos
Mümin aynı delikten iki defa sokulmaz
Buyurmuş da Muhammed Mustafa
Heyhat
Her bıçağa boyun uzatan
Akılsıza
Ne fayda
Aldırma yürü
Sen olmayınca
İşte böyle sayıklıyorum
Bayramın kutlu olsun
Sen eğlen dur
Nasılsa ben
Hep ayakta uyuyorum
Sıkıyorsa gıcır gıcır mokasenlerin
Canını yakarlar
Maazallah
Kalavrahanesi de niali de
Yamacısı da
Elhamdülillah
Hem bol hem mahir olur
Oraların zanaatkarları
İlk fırsatta

Hafiften dövdür fort kısmını
Açılır
Gevşer de
Rahatlarsın
Evelallah
Burnunu okşatma burnunu
O halince kalsın
Ki papuçta pupayı örter paça
Alnaçta bakanlar mücerret sansın
Ne demiş atalarımız
Yere sağlam basacaksın
Karda yürüyüp izini belli etmeyeceksin
Eyvallah
Bir de karıncayı
Yoksa piremiydi
Neyse ne
Uymazdı zaten buraya
Uysa da uymasa da
Aradan geçirdik ya neyse
Ama demezdi bunu
Gilgameş
İştar'a
Beni de demedi say
Ki pirin yanında dilsiz gerek
Kapadım ağzımı
Kaygılanma
Karanlık gecelerin
Beş köşeli yıldızı
Mabedin hep ışık saçsın
Karanlık çekilsin aradan...

Sinan Enç

İstemem

İstemem turfanda açan çiçeği
Mevsiminde açan gül bana yeter
Beslemem koynumda yalandan sevgi
Halime kahpece gül bana yeter

Sinan Enç

Kahpe Felek

Kahpe felek zincir vurdun boynuma
Düğün hediyen mi nedir bilmedim
Yılanı yar diye saktun koynuma
Hurimiydi şeytanmıydı bilmedim

Sinan Enç

Mektup

Bir mektup yazacağım sevdiğime
Bilmiyorum nasıl başlamalı
Umut bekleyen birine
Bu cehennemden ne yazmalı
Biliyorum sevinecek
Bir şirin söz okusa mektubumda
Biliyorum üzülecek
Bir acı söz okusa mektubumda
Lakin bilmediğim yalandır
Ya susarım konuşmam
Ya doğruyu söylerim
Gerisine karışmam
Doğruyu kullar sevmez
Yalanı Hakk beğenmez
Doğru yazsam ağlayacak
Yalan yazsam aldanacak
Nasıl yazayım çaresizliğimi
Nasıl yazayım nasıl
Yaşamaktan bıktığımı
Peki nasıl yazayım yalanı
Bir tek mektup yüzünden
Nasıl çiğniyeyim benliğimi
Ne yalanı yazarım sevinisin
Ne doğruyu yazarım üzölsün
Yırtarım mektup seni
Öldüğümü düşönsün....

Sinan Enç

Mestane

Çok gün çok gece
Biteviye
Dehşetli
Serkeş bir tipinin ardınca
Beliren dolunay misali
Fer oldun gözlerime
Umut soludum ciğerime
Hoş geldin gözbebeğim hoş geldin!
Sensiz var ya sensiz
Sedalar boğuk
Renkler soluk
Her yerde başıboşluk
Aşklar
İlişkiler...
Dahası
Gözyaşları
Gülüşler...
Bilcümle
Hepsi sahte
Sohbetler absürt
Ortam soğuk
Kaderimin erinci hoş geldin!
Gül solmuşsa
Suya hasretinden
Bülbül susmuşsa
Güle hasretinden
Sevilen sevenden bihaber
Kays'ı Mecnun-i Amiri kılan
Leyla kendine bigane
Velakin
Sen gūnaşık kaldıkça
Canavarotu özüne konuk
Bulduğu da umduğu zaten
Ki üleştigin canın
Yavuz hırsız gayri ne ister
Hoş geldin cansuyum hoş geldin!
Lütfedip gül cemalin azıcık göster
Dünya ahret azığı o bana yeter
Şaşkın misafir ev sahibini ağırlar
Eridim kanında
Çözüldüm zerre zerre
Kayboldum hücrelerinde
Kim kimin yurdunda bilemedim
Sen mi bendesin
Ben mi sana geldim
Oldum mestane
Hoş geldin
Bendeki sen hoşgeldin!

Sinan Enç

Riyasız Sevdam

Katıksız riyasız gerçek sevdamı
Taşlaşmış yüreğine sezdiremedim
Makamsız mekansız sade dünyamı
Gül yüzünle bir dem bezeyemedim

Yar gelince hiç duramam yerimden
Yar deyince bal akar dilimden
Yar gidince inci akar gözümden
Ne çare gerdana dizdiremedim

Gururumdur yüreğime gömdüğüm
Sevdiğimdir her bakışta gördüğüm
Onurumdur saçlarında kördüğüm
Hacidan hocadan çözdüremedim

Yerleri gökleri var eden Tanrım
Kuldan umutsuzum Sanadır çağrım
Sevdaya tutuştun yanıyor bağrım
Çaresiz harımı söndüremedim

Sinan Enç

Rüzgar

Bu hazan mevsiminde
Islık çalıyor rüzgar
Dövüyor kapımı
Zorluyor penceremi
Bu hazan mevsiminde
Uyutmuyor rüzgar
Türkü mü çığırıyor
Feryat mı ediyor...
Sararmış yaprakları
Toprak çağırıyor
Bu hazan mevsiminde
Uyutmuyor rüzgar
Toprağa düşene
Ağıt mı yakıyor
Bu hazan mevsiminde
Uyutmuyor rüzgar
Bir serinlik tenimde
Bir ürperti içimde
Sen mi geldin gizlice
Yoksa Azrail mi sinsice....

Sinan Enç

Sen Gidince

Sen zamansız çekip gittin,
Bahar tam vaktinde çökerdi.
Goncaların kızardı çehresi,
Ha açtı ha açacak...
İki cemre düştü çoktan,
Sonuncusu,
Ya düştü ya düşecek...
Zamanı mıydı ansızın,
Böyle çekip gidecek...
Bulut çıkıyor,
Güneş batıyor;
Güneş doğuyor,
Bulut kaçıyor!..
Doğa saklambaç oynuyor.
Termometreler;
Kâh artı on dokuza çıkıyor,
Karlı dağlar terliyor;
Kâh eksi sekize iniyor,
Vadilerde sular titriyor.
Mevsimler bikarar,
Asuman bikarar,
Karalar bikarar,
Bu ne menem hüküm!
Cümbüşün ortasında,
Göçüp gittin apar topar...
Tabiat çınlıyor
Ötüşüyor
Çıvlıyor
Uğulduyor
Uluyor...
Yaşama ünlüyor!
Hal dilince...
Bahar gelmeyecek mi sandın?
Sen göçüp gidince...

Sinan Enç

Senden Sonra

Bir kere güldüğümü gören varsa
Bir şahit getir bana utanayım
Senden gayrisini gördüğüm varsa
O bakan gözlerimi çıkarayım

Sinan Enç

Seni

Seni görüyorum...
Gece hayalde
Gece düşte
Seni görüyorum seni
Karlı şahikalarda
Yeşil yazılarda

Seni arıyorum....
Sendeki diride
Bendeki leşte
Seni arıyorum seni
Karanlık dehlizde
Kaybolmuş izde

Seni tadıyorum....
Yediğim lokmada
İçtiğim suda
Seni tadıyorum seni
Tüttürdüğüm sigarada
Çektiğim birada

Seni kokluyorum....
Nergisde
Gülde
Seni kokluyorum seni
Yüklü bulutta
Çatlamış arzda

Sana koşuyorum...
Artan hızda
Perişan tarzda
Sana koşuyorum sana
Yalın ayak
Baş kabak

Seni duyuyorum....
Gurbet treninin
Acı sireninde
Seni duyuyorum seni
Seher vaktinin
Esintisinde

Sana dokunuyorum....
Uzandığım yatakta
Sarıldığım yastıkta
Seni öpüyorum seni
Bir hayalî parkta
Ulu orta dudakta

Sinan Enç

Seni Seviyorum Sensiz

Bugün dokuz haziran
Ve ben sensiz hazanı yaşıyorum
İçimde sızlayan yaran
Ve ben sessiz kabuğunu eşiyorum
Titriyor
Üşüyorum
Be vicdansız
Be kitapsız
Allahsız
Gülme gülme kahpece
Dudakların bükülmesin sürtükçe
Ben insan gibi seviyorum
Seni seviyorum vefasız
Seni seviyorum
Ve ben seni
Evet seni özlüyorum.....
Bugün dokuz haziran
Ot yeşil
Çiçek canlı
Dal meyveli
Ve ben sensizliği
Sessizlikle yaşıyorum
Bir tutam ottan beter...
Her şey siyah-beyaz gözümde
Beyazda seni
Siyahta sensizliği yaşıyorum...
Ben kendimle savaşıyorum
Kendimi aştıkça sana ulaşıyorum
Kendimi buldukça seni kaybediyorum
Ben belki de aybediyorum
Yinede gerçekleri söylüyorum
Seni inadına inadına seviyorum
Seni üryan büryan seviyor
Allı pullu nefret ediyorum
Anlıyor musun
Ben çıplaklığını seviyorum
İşte bak gene titriyorum
Alev alev yanıyor
Soğuk soğuk terliyorum
Hem üşüyorum
Be vicdansız
Be kitapsız
Bu kahpe dünyada
Bir başka kahpeyi
Evet bir kahpeyi
Yani seni seviyorum
Seni çok
Ama çok özlüyorum.....

Sinan Enç

Sevgilimin Adı.

Ben bir kapalı kutu
İçimdeki bilinmez
Akar hicran yüreğime
Dışarıdan sezilmez
Gülerken yüzüm
İçim kan ağlar
Doluyum bulut gibi
Gölgemde üşür dağlar
Ben benle küskünüm
Kimseye yok sözüm
Karasevdayla yanarım
Sevgilimin adı ölüm....

Sinan Enç

Utku

Bir tıfıl tohumun toprağa
Anlam kattığı gün bugün !
Mutsuzluğun
Umutsuzluğun
Yoksulluğun
Sırta kadem bastığı gün bugün !
Meşakkatle büyümenin
Kabuğunu kırmanın
Direnmenin
Ben de varım diyebilmenin
Destanlaştığı gün bugün !
Engelleri aşmanın
İçin için coşmanın
Bedeninden taşmanın
Göbeğinde yaşamın
Vacip olduğu gün bugün !
Karanlıkla çarpışmanın
Şems ile buluşmanın
Hedefe odaklanmanın
On İkiden vurmanın
Tebşir olduğu gün bugün !
Kara toprağın ak pak örtüsü
Sevginin şefkatin yalın örgüsü
Yazarların öyküsü
Ozanların türküsü
Notalara döküldüğün gün bugün!
Kinin sevgiye
Nefrettin muhabbete
Gaflettin vefaya
Hasımlığın hısımlığa
Dönüştüğü gün bugün !
Etle tırnağın
Tekbirle kulağın
Gözle ışığın
Yağmurla sahranın
Gurbetle sılanın
Buluştuğu gün bugün !
Uzakların yakına
Dertlerin devaya
Bakışların sevdaya
Güvercinin yuvaya
Tomurcuğun çağlaya
Yakıştığı gün bugün !
Kemençenin curaya
Zeybeğin horona
Ellerin havaya
Herkesin halaya
Tutuştığı gün bugün !
Kavgaların barışa
Lüpçülüğün civanmert bir yarışa
Tekamül ettiği gün bugün !
Cühelaya agahın

Meczuba ıslahın
Musaba salahın
Mazluma fellahın
Nasip olduğu gün bugün !
Tutsaklara necatın
Siniklere şecaatin
Bedbinlere mürüvvetin
Akvama devletin
Cumhura cumhuriyetin
Halkıma hürriyetin
Tecelli ettiği gün bugün !

Sinan Enç

Yarim

Kanayan parmak değil ki sarayım
İçteki yarayı saramam yârim
Sensiz harabat olmuş bu sarayım
Demsiz, ayık kafa duramam yârim

Soluduğum hardal gazına emsal
Yanıyor ciğerim gözlerim bir hal
Mutluluk dilde eğreti bir masal
Söylence beni avutamaz yârim

Çıktığımız yüce dağlar aynı dağ
Gezdiğimiz gani bağlar aynı bağ
Gülüştüğümüz dostların hepsi sağ
Sensiz bir mefhumu kalmadı yârim

Pırıltısı söndü gözlerim âmâ
Kuzguni daridünya, umman, sema
Bir intizar bir siluet var ama
O da biterse ölürüm yârim

Boşlukta rotasız meçhule giden
Girmiş burgaca harrangürre dönen
İrtifa kaybetmiş yokluğa düşen
Kırma uğramış gibiyim yârim

Dilim var döşümdekini diyecek
Hemdertlerim var derdimi bölecek
Hem benim için gözyaşı dökcek
Beyhude, aklından çıkmışsam yârim

Gözümün önünden süzölüp gezme
Kaşlarını çatıp, dudağın büzme
Gücenmiş gönlümü daha da ezme
Ben sırtımdan vurulmuşum yârim

Sinan Enç

Yoksun

Nidan dört bir yandan yankılanıyor
Dönüp bakıyorum ama sen yoksun
Sıcak nefesin enseme okşuyor
Dönüp bakıyorum ama sen yoksun

Gölgeni hep önümde görüyorum
Beraber yürüyoruz biliyorum
Yüzünü görmek için duruyorum
Dönüp bakıyorum ama sen yoksun

Gece başucumda beliren sendin
Yorganı üzerime örten sendin
Soba yansın diye üfleyen sendin
Dönüp bakıyorum ama sen yoksun

Sessizce, ninnilerini dinledim
Her sözünü yüreğime işledim
Gözyaşımı gözlerinde gizledim
Dönüp bakıyorum ama sen yoksun

Sanma ki içip akşamdan kalmışım
Sadece biraz geçmişe dalmışım
Saçlarımdan öpünce uyanmışım
Dönüp bakıyorum ama sen yoksun

Bu ayak sesleri senin bilirim
Bu yayılan burcu senin eminim
Geldin diye öylesine sevindim
Dönüp bakıyorum ama sen yoksun

Sensiz bir dünyayı havsalam almaz
Sensiz bir yaşamın anlamı kalmaz
Sırtımı sıvazlamazsan can olmaz
Dönüp bakıyorum ama sen yoksun

Rehberim olmazsan yolda kalırım
Müdafim olmazsan darda kalırım
Mihmandar olmazsan peyda kalırım
Dönüp bakıyorum ama sen yoksun

İçimi ısıtan masum gülüşün
Yanında ışığı soluk güneşin
Cihanda ahrette bulunmaz eşin
Dönüp bakıyorum ama sen yoksun

Sinan Enç